

[Socialministeren.]

Henvisningen af alle disse mange Tusinder til Kommunehjælpen paa et Tidspunkt, hvor der i Forvejen maatte være Overgangsvanskeligheder, idet man gaar over til en saa stor Nyordning som Socialreformen, vilde besværliggøre Forholdene for Kommunerne, ikke alene økonomisk, men ogsaa administrativt, og vilde være en yderligere Hensynsløshed over for disse mange Tusinder, som paa dette Tidspunkt paa een Gang blev henvist til Kommunerne.

Af disse Grunde er det hverken sagligt forsvarligt eller humant over for de arbejdsløse eller rimeligt over for Kommunerne at vælge den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem og hans Parti i Modsætning til Venstre har valgt.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om, at det var urimeligt at knytte dette Forslag til Landbokommissionens Forslag. Det er jo ogsaa en gammel Genganger. Jeg har derom sagt før, og jeg gentager her, at det vilde være urimeligt, hvis Regeringen ikke som Grundlag havde accepteret Landbokommissionens Forslag, for saa vidt Landbrugsforholdene angaar, naar der var opnaaet Enighed mellem de forskellige Partier; men det er ikke urimeligt hverken over for Landbokommissionen eller over for et hvilket som helst Kommissionsforslag, at Regeringen, naar den skal overveje, hvilke samlede Kriseforslag den mener der er Brug for, som Situationen ligger til den tilstundende Vinter, da siger: Ved Siden af Ordningen af Landbrugets Forhold er der forskellige andre Spørgsmaal, saasom Arbejdsløshedsproblemet, Støtte til Haandværk og Støtte til forskellige andre, som vi maa have med samtidig, for at komme igennem med denne Kriselovgivning. Dette er fuldkommen oplagt fra Regeringens Synspunkt.

Den ærede Ordfører for de Konservative fremhævede, at Venstres ærede Ordfører i Folketinget havde lagt Vægt paa, at der var sket betydelige Nedskæringer af Udgifterne til Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvilket selvfølgelig var beundringsværdigt fra den ærede Ordfører for de Konservatives Synspunkt, men det ærede Medlem tilføjede, at den Betragtning stod han ikke, for mit oprindelige Forslag lød paa 17—18 Mill. Kr., og nu var Udgiften beregnet til ca. 17 Mill. Kr. Maa jeg dertil sige, at den ærede Ordfører for Venstre i Folketinget, Hr. Krag, egentlig ikke omtalte Nedskæringen paa den Maade, som det ærede Medlem nu vilde hævde, nej, den ærede Ordfører for Venstre i Folke-

tinget gjorde Rede for de Forhandlinger, der var foregaaet, og nævnte, at under disse Forhandlinger havde Regeringen stillet Forslag om Arbejdsløshedsunderstøttelse til et Beløb af 23,5 Mill. Kr. i Modsætning til det oprindelige Forslag til et Beløb af 17—18 Mill. Kr., og dette førstnævnte Forslag med de 23 Mill. Kr. maatte Venstre gaa imod. Man maa erindre, at der i Mellemtiden mellem Forslaget fra September var sket dette, at Landbolovene var udvidet til at gælde indtil 1. November, og under disse Landbolove hørte en Margarineafgift, som vi overhovedet ikke kendte noget til i September. Det var paa Grundlag heraf, at Regeringen sagde: Saa maa vi ogsaa ønske og arbejde for, at Hjælpen til de arbejdsløse gennem Kapitel V her udstrækkes over en længere Tid end oprindeligt foreslaaet. Det var altsaa noget, der kom frem under Forhandlingerne. Og naar den ærede Ordfører for de Konservative talte, som om det var bluff eller Film fra min Side, som jo umuligt kunde vente, at Venstre vilde gaa ind paa mere, end jeg oprindeligt havde foreslaaet, har han ikke lagt Mærke til det, jeg nu har fremhævet: at det var et helt andet Grundlag, der forelaa, da jeg fremsatte Forslaget i September, end det, der forelaa under Forhandlingerne med Margarineafgift o. s. v. Men det er nu Historie, og jeg skal ikke fordybe mig mere heri.

Det ærede Medlem (Lange) endte saa med at tale stærkt imod en Politik, der gik ud paa forøgede Understøttelser og øgede Skattebyrder. Maa jeg i den Anledning blot sige, at det, som jeg har fremhævet ogsaa i Folketinget, er beklageligt fra Socialministerens Synspunkt, at man Gang paa Gang faar dette Angreb paa de øgede Understøttelser fra den samme Opposition, der har stemt hvert eneste Beskæftigelsesforslag, jeg har fremsat, ned; man ønsker overhovedet ikke fra konservativ Side at forhandle — det støtter sig vel paa de delvis urigtige Resolutioner, der er indsendt fra Erhvervsorganisationer — om Nedskæring af Arbejdstiden, om Tilskud til Merbeskæftigelse, om Overarbejde, skønt der vitterligt ligger betydelige Beskæftigelsesmuligheder i alle disse Forslag, ikke mindst i det første. Men naar man ikke ønsker det, skulde man gaa stille med Dørene med Hensyn til ustandseligt at agitere mod de øgede Understøttelser, thi hvilken anden Udvej har en Regering, som ikke ønsker, at de arbejdsløse skal sulte ihjel, naar man ikke vil beskæftige sig med Gennemførelsen af Beskæftigelsesforslag, end at sørge for, at Understøttelser ydes paa en